KPS Kajaanissa 1930. Kuvassa vasemmalta Hannu Poikonen, Kalle Hiltunen, Veerti Svan, Tauno Antikainen, Reino Antikainen, Eino Eskelinen, Väinö Heikkinen, Hannes Hiltunen, Vilho Ronimus, Väinö Hirvonen ja Alvar Herranen. Kuopion kulttuurihistoriallinen museo

kannattajien välillä tulehtuivat. Suullinen historia väittää, että paikallisotteluissa nujakoitiin katsomossakin.

Kesäkuussa 1933 sanomalehti *Savon* nimimerkki "Pata" selosti Mikkelin Palloilijoiden ja Kuopion Palloseuran ottelua toteamalla, että kuopiolaisilla "pallo kulki kauniisti miehestä mieheen ja tämäntästä syntyi erittäin vaarallisia tilanteita Mikkelin maalin luona." Peli päättyi maalittomaan tasatulokseen, vaikka "Palloseuran olisi pitänyt voittaa vähintään parilla maalilla." Arvio päättyi ankariin moitteisiin: "Yleisöä oli Mikkelin oloihin nähden melko runsaasti, mutta sen käytös vieraspaikkakuntalaisia urheilijoita vastaan oli alle kaiken arvostelun."

KPS:n uusi paikallinen kilpakumppani oli noussut varteenotettavaksi vastustajaksi. Ratkaisuottelu Savon mestaruudesta käytiin seurojen välillä kesällä vuonna 1934 ennätysyleisön edessä. Ensimmäisen katselijoita oli 565. KPS voitti kaupungin ensimmäisen menestyksellisen maalein 4-0. Kymmenen ensimmäisen toimintavuotensa aikana KPS oli pelannut 128 virallista ottelua, joista se oli voittanut 77 ja pelannut 11 tasan. Maaliero oli 427-281. Jäseniä seuralla oli jo toistasataa.

Viime lokakuussa onnisti yliopilas Kinnusta jälleen,

silla hänen asemansa 5 metrin aallolla lähetettäinsä merkit kuuluivat kuin kuuluivatkin Englannissa. Tähän mennessä on tiettävästi Englannista Amerikkaan saatu kolmasti tällainen yksipuoliinen yhteys ja Australiasta Englantiin vain kerran, joten kuopiolaisen amatöörin saavutus on huippuluokkaa.

Kuopiolaisilla ovat koneet omatekoisia ja ne on varustettu kvartsikiteellä, jotta saisto saatasiin todella vakavaksi. OH7ND:llä on neliosainen suunnattava, OH7NC:llä kolmiosainen suunnattava pystyantenni. Viimeaikoina ovat molemmat ollet meiko vakavasti Englantia kohti, sillä tähtäimessä ovat ollet 5 metrin yhteydet. Koneiden piitää tietenkin olla aivan huippuunsa trimmattuja, jos mieli pienillä tehoilla toimittaessa onnistua. Amatööreilla olisi kyllä mahdollisuus erikoisanomuksesta kohottaa lähettimensä teho aina 200 wattiin, mutta käytetty 20—30 watin teho on osoittautunut riittäväksi — koska maapallo on liian pieni. Eikä muutenkaan ole syytä hankkia suurempitehoisia koneita, sillä käytännössä olevatkin maksavat n. 10.000 mk. ja monelle on vuosien kuluessa kerääntynyt niin paljon ärsemaa, että siitä pystyisi saamaan kolmeksin konetta.

Miten kuopiolaiset radioamatöörit ihmeitelevat..

Kertojamme oleskeli syksyllä Joensuussa ja asema OH7ND oleskeli: tietenkin myös siellä. Kun hän ei viitsinyt muuttaa konettaan pitemmille aalloille, joilla olisi saatu yhteys Kuopiossa asuvien harrastelijatovereihin, käytti hän välittäjänään Kapkaupungin palopäällikköä, joka innokkaana amatöörina mielellään vastaanotti tiedoitukset ja lähetti ne Kuopioon.

Kerran eräs ins. Aalman zamana päivänä klo 11—12 välillä 10 metrin aallolla yhteydessä viiteen paikkaan eri puolilla maapallon. Ensin hän vaihtoi terveidyksiä Japanissa asuvan harrastelijan kanssa, sitten puhui Kaliforniaan ja heti sen jälkeen Australiaan. Vielä hän ehti saman tunnin aikana terveihtä Kapkaupungin palopäälliköltä ja vaihtaen sähköanomia USA:n navaltoissa asuvan harrastelijan kanssa. Vuosittain hänellä on eri asemien kanssa noin 500 yhteyttä.

Pitkäaikaisesta yhteyksistä mainittakoon Konsta Tarsalan OH7NB:n jatkuva uskollinen yhteistyö amerikkalaisen W8GV:n kanssa, joka jatkui yli 500 päivää. Siinä olisi kai jo heitetty tiiteit poik, jos se englanninkieleitä keskustelemaesa olisi ollut mahdollista.

Keskustelutovereista ei ole muuten puutetta eetterin piirissä, sillä radioamatöörejä on maapallella tätinnyksi n. 70.000. Suomessa tosin ei ole kuin n. 200 ja Kuopion läänissä vain kymmenkunta. Viimemainitut ovat kuitenkin vähäluukuisuudestaan huolimatta pystyneet saavutuksiin, joiksa olisivat kauniiksi minkä maan radioharrastajajoukolle tahansa.

Puijon Jousi.

Kuopiolainen partiojärjestö Puijon Pojat on kymmenvuotisen toimintansa johdosta julkaisut Puijon Jousi -nimisen juhlajulkaisun. Tämä 36-sivuinen, kookas ja runsaasti kuvitettu lehti sisältää tunnettujen partiomiesten ja kasvattajien kirjoituksen lisäksi muistelmia Järjestön toiminnasta ja partioteknisiisia pakinoita. Vakavan, hauskan ja opettavaista on siinä liitetty yhteen niin, että vanhat ja nuoret lukevat julkaisun mieleilään kannesta kanteen. Reippaa partiohenki, joka lehden palstoilta huokuu, kertoo siitä jaksta päämäärästä, johon sinisen-partiopojat pyrkivät.

Toivomme Puijon Jousen löytävän tien jokaisen vanhan ja nuoren käteen.

— **Nukkeodin**, joka arvottiin Helsingin Kauppamatkustajien ja Liikemiesyhdistyksen myyjäisissä, voitti n:o 246 (vaikoinen arpa) ja rytjyn n:o 54 (punaiseen arpa). Voitot saa perä Ajurinkatu 31, rva Heiskanen.

— **Partiojohta.** Tänään klo 18. kuten on jo aikaisemmin ilmoitettu, on partiojohtajiesto Puijon Polkien 10-vuotisjuhla mainitsemoon rehtori K. Kauppisen juhlapuhe ja partiolaisten reippaat esitykset. Toivomme, että partiojoyn ystävät saapuvat runsaaskuksina juhlaan ja siten antavat Pukensa tälle tärkeälle muoristoytöle.

— **Junassa.** Eräs vanhapoika on junassa joutunut istumaan vastapäätä eräätä nuorta tätiä, jonka lapsi ikee ja juoni koko matkan. Hermostuneena muljauttelee m:ns äitiin kiukustuneita silmäyksiä ja ei malta olla lopuksi murahtamatta:

— Toivottavasti tuo kitisijä ei sairasta tartuvaa tautia ....?

— Te olisitte iloinen, jos teillä olisi ihänen tautinsa, vastaa äiti pistellästi. Lapsi nimittäin saa hampaita.

— **Eräässä esitelmässä.** ..... Jotkut välttävät, ettei kuoleman jälkeistä elämää ole, toiset taas vakuuttavat, että varmasti on. Totuus on siis löydettäviässä, kuten alna, näiden molempien mahdollisuuksien välillä.

15 vuotta sitten oli hyvä jalkapalloilija se, joka potki korkealle.

10 vuodessa on yli 1.500 poikaa saanut Kuopion Palloseuran toimesta jalkapallo-opetusta.

Kuopion Palloseuran johtokunta, istumassa Eero Launis, Vilho Soininen ja Väinö Heikkinen, seisomassa Esko Niskanen, Eino Eskelinen, Valfrid Manninen, Aaro Heikkinen ja Tauno Ahonen.

Sen jehdosta että Kuopion Palloseura, jonka vaiheita selostamme eilen, viettää tänään 15-vuotisjuhlaansa Seurahuoneessa — kannattaa muuten mennä arvokasta ohjelmaa kuulemaan —, olemme haastatelleet seuran puheenjohtajaa ja sihteeriä.

Puheenjohtaja, herra Vilho Soininen

on hoidellut tätä tehtäviä 8 vuotta ja ollut seuran jäsen perustamisvuodesta eli vasta 1923 lähtien. Senvuoksi kysymmekin häneltä:

— Onko tässä tapahtunut muutosta?

— No se on selvää. Jos vertaa pelyistä tässä ajassa tehtyjen tasoon, on ero vallan huimaava. Oikeastaan toiminnan alkuvuosiinja ei lähän ollutkaan, sillä mistään maaottelusta harjoituksesta ei ollut kävisystakaan. Riitti kun mies osasi potkaista pallon kaaas ja varsinkin hyvin korkealle. Se mies oli siin pelaajien kyky riemastuttaa mieleistä oiva pelaaja.

— Hyvin pian kuitenkin ongtyn todeta, ettei puuttuvan pohjakunnon vuoksi päästy mihinkään. Kun talvisin ei harjoiteltu voimissa eikä muutakaan valmennusta, oli seurakseja se, että pelikausien ensimmäinen osa oli kuten ensimmäisen, jotka vasta muodostuvat äkkivaimennuksesti, kuntoj pelti surkeasti. Joukkue kuitenkin senvuoksi vasta pelikauden keskivaiheilta, mutta koska pohjakuntoa ei ollut, laski joukkjeen kuntoisuus syyspuolella hyvin nopeasti.

— Mikä tavallisimmiksen merkitys selvisi vähitellen ja vääsijäjäen syäskyksen siile antoi puolaaisen Wilja-joukkueen vieraillu täällä Kuopiossa. Sen jälkeen ichtokunta alkoi kiinnittää vakavaa huomiokta näiteliöisiäen ylimennustyöhön ja siinähän olikin työsäkipa vaikka kuinka paljon. Valmennustyöstä on aivan erikoinen merkitys antiettu muokkausvoimistelulle, joka vasta tekee pelaajelin mahdollisiksi. Harjoitteiu on muuten käsitäntyi paljonkin suunnitelmia, mutta kaikkia ei rahan puutteen vuoksi ole voitu toteuttaa. Seuran johtokunta on kuitenkin onkeasti yrittänyt niin laajaa harjoittejlujchjelmaa kuin on ollut mahdollisia.

— Myöhemmin ilmeisyi johtokuntaulle uusi työsarka, nuorisotyö. Heti kun tämä tuli seuran ohjelmadti, syvennyttiin siihen suurella innolla, koska ymmärrettiin, että ilman uuden pelaajapolven määräätietoita kasvatusta seura hyvin nopeasti tapaa poleemaan verenvähyyttä tai paremminkin sanoen verisuonten kaikkiutumista. Tämä todaala suorastaan pakotti johtokunnan käymään käsiksi nuorisotyöhön.

— Johtokunnalla on myös ollut arka tehtävä siina, että sen on täytynyt ankarasti subiantua vähemmän toivottavaan vallattomuuteen, joka tuonnoisina vuosina ilmeinti seuralle kaukea muuta kuin mäirittelevan nimen pulioseura. Johtokunta karkoitti seurasta ne aineksel, jodden syyllä haukkuniisen ayntymineen oli ollut. Onko nykyinen johtokunta kurinpidossa onnistunut, siitä olen liian läheinen omnkohtaisesti todistamaan. Kuitenkin uskaltaisin väittää, että pulloseuran ajat ovat ollees ja menneet. Vältteelleni antaa tukea jo se tosiasia, että seuran pelaajien kunto on ja menta vuotta jatkuvasti pysynyt hyvänä. Mielihyvällä voin pelaajille antaa sen viipittämän tunnustukkaen, että he ovat miehuullisesti kieltäytyineet heidän kuntoaan häiritsevistä iloista ja asettaneet seuran edun ja maineen etualalle.

— Niin omahyväinen olen, että rehkenen sanoa, että KPS:n johto on tehnyt työtään parhaan taitonsa mukaan ja että se hyvällä omallatunnolla voi jättää ohjat nuorempiin käsiin. Kun minulla on puheenvuoro, tahtoisin näin julkisesti antaa tunnustuksen eräille johtokunnan jäsenille. Heistä mainitsen ensiksi seuran pitkäaikaisen sihteerin Väinö Heikkisen, jonka hartiollla mälkejn yksinomaan on levännyt edustusjoukkueen kunnon hoito ja joka väsymättömästi on uurastanut poikatyössä. Seuranvarahastonhoitajan Eino Eskelisen, joka vuosikausia on tätä tehtävää hoitanut ja aurukseen asein nähtävyt matin kukkarossa, arvokassa palveluista ei voi jättää mainitsematta. Myöskään ei voi olla kiittämättä veteraani Aaro Heikkistä, jonka vuodesta vuoteen on nähty uskollisesti jurustavan kenjälläjä ja seuran sisäisessä työssä. Samalla kun kiitän muitakin johtokunnan jäseniä, uskallan olla sitä mieltä, että näiden miesten työ tulee aina säilymään Kuopion Palloseuran ja myös koko Kuopion jalkapallollun historiassa.

KPS:n sihteeri Väinö Heikkinen,

joka on toiminut seuran sihteerinä vasta 1930 ja ollut johtokunnan jäsenenä 10 vuotta sekä toiminut seuran aikuisten harjoittuschinaina vsta 1935, on se miies, jonka tehtävänä on ollut myös poikatyön johto. Senvuoksi pyysimmekin häntä zertomaan KPS:n poikatyöstä.

— Tähän työhön käytiin ehdotuksestani käsiksi keväällä 1928. Oli tietenkin luonnollista, ettei poikatyö aluksi ollut järjestelmällistä, koska minullakaan, jolle työ uskottiin, ei ollut asvistustakaan siitä, miten tätä työtä olisi tehtävä. Niinpä aluksi pelattiinkin vain kahta maalia, opetustyön suhteessa pelizäkki erotu mariteatavässä. Vasta v. 1930 saatiin tyolle määrätietoinen suunta. Ryhtettiin pelille yksityiskohtaisesti neuvoa jalkapalloilun tekniikkaa ja korostettiin oikean käyttäytymisen merkitystä kentällä ja kentän ulkopuolella. Mainitsen vielä, että jo v. 1930 oli pojille tuontojakin, joita pitä voimistelunopettaja Mikko Miettinen.

— V. 1934 oli minulla tilaisuus olla Vierumäellä Palloliiton järjestämillä kursseilla, jolla poikatyön teoriaa tarkoin opetettiin. Saamaani oppia saatoin sitten kokeilla omassa seurassa. Nykyään on päästy niin pitkälle, että eri kaupunginosien pojat harjoittelevat eri kentillä. Meidän mieleistämme ei kilpailutoiminta suitenkaan ole pojille niin tärkeätä kuin opetustyö. Senvuoksi emme olekaan järjestäneet sarjoja oman seuran pojille, vaan sensijaan olemme lähjoittaneet kiertopalkinnon kansakoulun kuudennesten luokkien keskken pelattavaksi. Meidän mieleämme on näet poikatyö niin tärkeätä, että ei ole olkeutta olla itsekäs, vaan on muistettava kaikkia poikin, kuulukootpa he sitten seuraamme tai eivät. Toivoisimme hartaasti, että kaikki onettajat koetaisivat selvittää itselleen, että jalkapallollita on urheilupuolen lisäksi myös kasvattava merkitys, koska se jos mikä kasvattaa yhteishenkeä. Urheilulajeissa ei ole sen rasittavampi kuin muukan urheilulaitti, joa, kuten me olemme tehneet, harjoitus suipistetaan yhdeksi tunniksi päivässä.

— Seuraamme saa olla hyvin tyytyäinen tehtyyn poikatyöhön, siitä meillä on selvät todistukset siitä, mitä sen avulla on aikaansaatu: pelaahan nyt jopa mestaruusjaassa nuorukäisja, jotka ovat saaneet alkuaksensa poikajoukkueessa. Osoituksena 10 vuoden aikana tehdystä poikatyön hedelmästä mainitsen, että yli 1.500 poikaa on saanut opetusta jalkapalloilussa. On tietenkin luonnollista, että vain pieni osa on pysynyt jalkapallojoukkueessa, suurimman osan kyllästyessä tai siirtyessä muihin urheilulajeihin, mutta jotkin jäävät kuitki nämä pojat saaneet. Luotavaisesti voivat poikien vanhemmat lähettää poikansa jalkapallon pariin.

— Viejä pyytäisin huomauttaa eräästä seikasta. Seuramme on moittitu siitä, että olemme sillon tällöin ottaneet edustusjoukkueeseemme pelaaja muilta paikkakunnilta. Siinä ei kuitenkaan pitäisi olla moitteelle sijaa, sillä olemme näiden pelaajien kautta tahtoneet saada uutta oppia itselleemme ja ennenkaikka poikatyötä varten. Yhtä poikkeusta lukuunottamatta olemmekin tarkoituksessamme onnistuneet.

Kuopiosta ja Kuopion . . .

Jatkoa 2. sivulta.

Siin' on sarantuhannen läjiä, sanoo kin, niin pojat kuin tyttäretkin.

Meirän flikat väärähän jo märkinä määhelle, sanoo Tynin emäinä.

Tuogn nyt oli, sanoo Ritulan Reeta, ku friistithin.

Voi ihanaa aikaa, ku ihmistä friistithin koko kesäänen yö.

Ajatuksis saa friista, vaikka hoviriäätiu herrojä.

Kärsimähän tänne on ihimine hutukti, sanoo flikka ku poikin orotti.

Kun sais kisimitellä pitkiä miestä vastahan.

Ei ne huuhot katto, mihkä ne korttetrina ottaa, sanoo flikka ku poika friijoohin kysy.

Suulaimpia ja kekeeliäimpiä tietenkin ovat naimaikäiset poikamiehet jopa keskeikin:

Harvoon niinkäisin sattuu, sano poika ku akan otti.

Korian akan pitää ottaa, haukkuu se rumakin.

Akan ja auton saa melekeen yhtä helapasti.

Nuoruuren aika on huipaanen, sanoo Kellojan Ville, ku kolmatta kertaa lesksenä eli.

Mun pitää kans ottaa akan ja ruveta viimähän meijerihin.

Ny mä vasta omanimoisen ruokasin, sanoo Jantus, ku kolemannen akan otti.

Pahaa niin vähä ku maharellista, sanoo Ulsteri-Jussi ku pienen akan otti.

Siinähän niitä enkin alukui ja näytteeksi. — Mitään suosituksia tämä eepos ei kaipaa, sillä se puhuu itse puolestaan.

— Etelä-Pohjalaiselle osaamaalle vain on annettava tunnustus tällaisen ävisauden kirjan toimittamisesta.

Toisten osakuntien pitäisi vain seurata esimerkkiä. Varsinaisuuomalainen osakuntahan sen pani ahille. Nyt tunnisi olevan ja Savolaisen osakunnan vuoro. Eiköhän niitä löytyisi pohjanutkisia täältäkin. Sillä:

— — —

Onhan ne ihanteensa kullakin, sanoo Lappajärven flikka, ku tuulimyllyhyn ihastui.

Leviäkka

Vahvan hallituksen . . .

Jatkoa 1. sivulta.

Daladierin johdolla ainoastaan sillä ehdolla, että Paul-Boncourin määrittelemää ulkopolitiitista suuntaa edelleen noudatetaan ja että Dormoylle, joka on sosialidemokraatti, uskotaan sisäasiainministerin salkku.

Oikeisto vaatii lyykkää punttumattomuutta Espanjan suhteen ja lähentymistä Italiaan.

Pariisi, 9. 4. (STT) Edustajakamarin vähemmistöryhmien edustajat päätiivät lauantai-iltana pitämässään kokouksessa pitää kiinni kuukausi sitten hiaditun ohjelman pääperiaatteista, joka ovat: 1) puutumattomuuspolitiikan noudattaminen Espanjan suhteen, 2) Ranskan ja Italian ait ja läheisyyttä lähestyminen, 3) 40 tunnin työviikkoa koskevan lain tarkistaminen ja 4) vahlutan valvonnan ja tehtaitten miehittämisen vastustaminen.

Vakavia väikohtauksia Citroenin tehtaassa.

Pariisi, 9. 4. (STT) Figaron tietämän mukaan on lakkolaisten miehittämässä Citroenin autotehtaassa tapahtunut vakavanlaatuisia valikohtauksia. Yhteenotoissa lienee 15 työläistä haavoittunut pahasti.

NAISTEN JA LASTEN

kappoja
sekä
leninkejä
saapunut
Pirkko Oy.
Haapaniemenkatu 26, puh. 1440.

TAIDE
Kuopion Työväen Teatteri.

Tänään esittää teatteri klo 15 Minna Canthin 3-näytöksisen reippaan kansankuvauksen Roinilan talossa. Ilmaistyttänä klo 20 esitetään unkarilainen laulunäytelmä Hevospaimen.

»Saimaan rannalla»

esitetään sunnuntaina klo 20 Kansalaisopiston näytelmällassa Raittiustalolla. Kun Kansalaisopiston näytelmäillolissa on yleensä ollut täysi huone, sopii odottaa, että suuri yleisö tälläkin kertaa täyttää salin viimeistä sijaa myöten, varsinkin kun esitettävinä on aikai värikäs ja kiehtova näytelmä kuin mitä »Saimaan rannalla» on.

URHEILU

Valkama syöksyhiihdon mestari.

Syöksy- ja pujotelohiihdon mestaruuskilpailut alkoivat eilen Sallassa.

Suomen mestaruuskilpailut syöksy- ja pujotelohiihdossa alkoivat lauantaina Sallassa Rohmoivan tunturilla. Lauantaina suoritettiin syöksyhiihto ja kilpailut onnistuivat kaikin puolin hyvin. Sää oli selkeä ja kelä luistava, mutta kova tuuli haittasi jonakin määrin. Kilpailurata alkoi Rohmoivatunturin huipsilta ja se oli 1.200 metrin pituinen. 600 metrin pituudella kulki rata puurajan yläpuolella ja loput 600 metrin matkan oli rakattu noin 20 metrin leyinen linja. Syöksyhiihdossa oli kaikkiaan 17 osanottajaa. Tulokset:

1) A. Valkama OH8 1.02; 2) V. Hyppä HT 1.04; 3) E. Uotila Pirkkalan Urh. 1.04,3; 4) N. Toppila JKT 1.11,3; 5) E. Stentors SPS 1.14; 6) A. Vartiainen Warkauden Urh. 1.23,4.

Ensi kesän kilpailut P-Savon piirissä.

Eilen pitämässään kokouksessa päätti Urheilu-Pohjois-Savon piirin urheilujaosto julistaa seuranvien piirinmestaruuskilpailujen järjestämisoikeuden haettaviksi piirin johtokunnalta huhtikuun 25. päivään mennessä.

1) Mieskohtainen ja seurojen välinen murtomaajuoksumestaruuskilpailu, 2) mieskohtainen ja seurojen välinen suunnistamismestaruuskilpailu, 3) uintimestaruuskilpailu, 4) mieskohtainen, 10-ottelu- sekä maalaisseurojen viestinjuoksu- ja mieskohtainen ja seurojen välinen 5-ottelumestaruuskilpailu, 5) rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailu, 6) piirin poikaurheilupäivät, 7) piirikunnalliset ja seurnottelukilpailut.

Viestinjuoksumestaruuskilpailujen kilpailupäiviksi määrätiin kesäkuun 25—26, sekä rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailujen päiviksi heinäk. 2—3.

Kansallisten ja muiden huomattavimpien kilpailujen päivät ovat seuraavat: 12. 6. Kiuruveden Jänne, kansalliset, 16—19. 6. voimistelujuhlat Helsingissä, 2—3. 7. Suomen-joen Vaasama, kansalliset, 13. 7. Savon Sisu, kansainväliset, 14. 8. Kuopion Urheilu-Veikot, kansalliset ja seurottelu, 18. 9. Kuopion Urheilu-Veikot, kansalliset ja seurottelu, 18. 9. Kuopion Urheilu-Veikot, kansalliset ja Urheilulehden maraton.

Seurojen toimilhenkilöt ottakoot huoomioon yllämäinet päivät kilpailuja suunnitellessaan.

Vuoden 1929 joukkue: V. Pirskanen, Reino Antikainen, »Pata» Henriksson, Eino Eskelinen, Väinö Heikkinen, Elis Lyytikäinen, Pirre Hirvonen, Kalle Hiltunen, Tauno Antikainen, Hannes Hiltunen ja Alvar Herranen.

DÉDIÉ AUX STÉPHANOIS

CONNAISSEZ-VOUS KUOPION PALLOSEURA ?

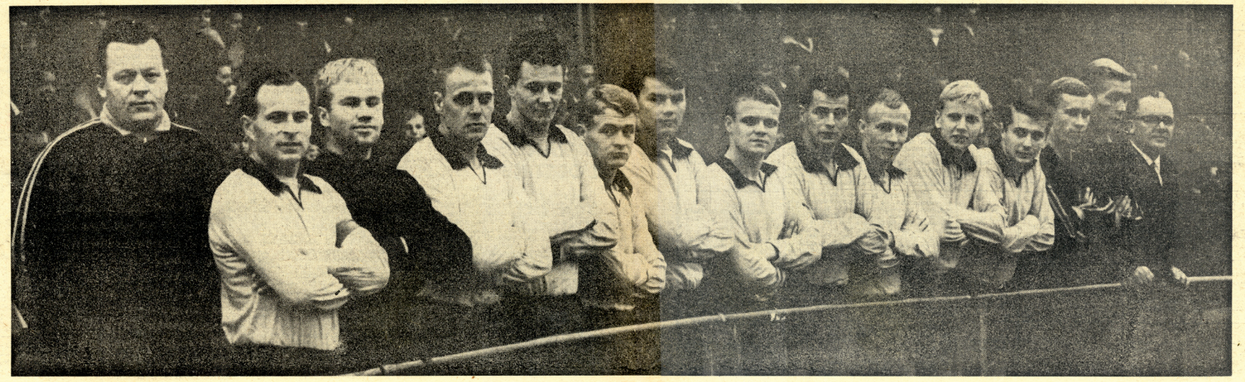

De gauche à droite :
Urho Tuunanen (entraîneur), Kostilainen (capitaine), Pyykko, Boman, Jokinen, Hanninen, Sjostedt, Vaananen, Hyvarinen, Louesola, Savolainen, Partanen, Kettunen, Patrikainien, Vaino Heikkinen (président).
(Photo Lehtikuva.)

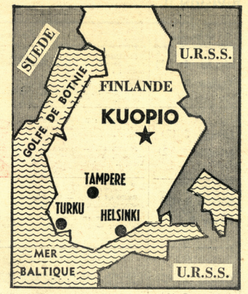

LA FINLANDE

FINLANDE (en Finlandais Suomi). Peuplée de 4 millions d'habitants, sur une superficie de 306.000 km. Capitale : Helsinki. Villes principales : Turku, Tampere, Vasa, Mikkeli, Oulu et Kuopion.

Climat rigoureux. Hiver long et rigoureux. Eté sec et chaud. Pays de lacs et de forêts.

Principales ressources du pays : forêts et paturages. Industrie de la pâte à papier, du bois et du minerai.

adversaire du champion de France en Coupe d'Europe

ÉQUIPE TYPE

PYYKKO 1

RAATIKAINEN 2 — BOMAN 5 — JOKINEN 3

VAANANEN 4 — RISSANEN 6

LOUESOLA 8 — HYVARINEN 10

SAVOLAINEN 7 — KOSTILAINEN 9 (capitaine) — KOISTINEN 11

LES JOUEURS DU KU P. S.

GARDIEN :

Risto (Rite) PYYKKO, né le 14 janvier 1946 à Kuopio, professeur d'éducation physique, célibataire. A joué 18 matches de championnat. Deux sélections juniors.

DEFENSEURS :

Hannu (Hante) RAATIKAINEN, arrière droit, né le 3 août 1945 à Helsinki. Employé de bureau. Célibataire. 20 matches de championnat. 5 sélections espoirs, 3 sélections juniors.

Gunnar (Kunu) BOMAN, arrière central. Né le 2 décembre 1932 à Kuopio. Commerçant. Marié. 21 matches de championnat (3 buts). 3 fois champion de Finlande. 1 sélection B. S'occupe également de l'entraînement de l'équipe.

Veikko (Veksi) JOKINEN, arrière gauche. Né le 25 avril 1942 à Kuopio. Employé de bureau. 22 matches de championnat. 2 sélections B. 2 sélections Espoirs.

DEMIS :

Matti (Viiänä) VAANANEN. Demi gauche. Né le 13 janvier 1945 à Kuopio. Professeur d'éducation physique. Célibataire. 22 matches de championnat. 1 sélection Espoirs et 1 sélection Juniors.

Rulis (Rissa) RISSANEN, Demi droit. Né le 15 août 1946 à Kuopio. Employé de bureau. Célibataire. 1 sélection junior.

AVANTS :

Arl (Arska) SAVOLAINEN, ailier droit. Né le 10 février 1944 à Kuopio. Professeur d'éducation physique. Marié. 21 matches de championnat (1 but). 5 sélections juniors.

Pekka LOUESOLA, Inter droit. Né le 2 février 1940 à Kuopio. Etudiant Marié. 20 matches de championnat (6 buts). 1 sélection B.

Antero (Ana) KOSTILAINEN, avant-centre. Né le 2 octobre 1936 à Impilanti. Vendeur. Marié. 21 matches de championnats (5 buts). 1 sélection B, 2 sélections juniors, 2 fois champion de Finlande avec le club. Capitaine de l'équipe.

Markku (Hyyre) HYVARINEN, inter gauche. Né le 11 avril 1943 à Kuopio. Chef de bureau. Célibataire. 20 matches de championnat (16 buts). 3 sélections A. 3 sélections juniors et 2 sélections Espoirs.

Keijo (Keke) KOISTINEN, ailier gauche. Né le 10 octobre 1941 à Kuopio. Employé de bureau. Marié. 11 matches de championnat (4 buts). Une sélection Espoirs. Egalement international de Bandy.

RESERVISTES :

Pertti (Tysse) HANNINEN, gardien. Né le 29 novembre 1941 à Saarijarvi. Employé de bureau. Marié. 5 matches de championnat. 1 sélection Espoirs.

Pentti (Santta) SANTALA, gardien. Né le 15 janvier 1943 à Kuopio. Employé de bureau. Marié. 2 matches de championnat.

Seppo (Severi) KORTELAINEN, Arrière. Né le 16 juillet 1949 à Kuopio. Chauffeur. Célibataire. 1 match de championnat.

Aulis (Rateri) RAUTIO, arrière. Né le 1er avril 1946. Vendeur de pièces de rechange. Célibataire. 1 match de championnat.

Reijo (Range) PARTANEN, arrière central, né le 13 septembre 1945 à Kuopio. Vendeur d'automobiles. Marié. 4 matches de championnat.

Seppo (Sellu) KETTUNEN, Arrière central. Né le 6 septembre 1947 à Kuopio. Etudiant. Célibataire. 2 matches de championnat.

Jaakko (Jaska) MARTILLA. Demi. Né le 2 décembre 1948 à Kuopio. Etudiant. Célibataire. 1 match de championnat.

HELSINKI. — Le football finlandais réapparaît donc au premier plan de l'actualité française grâce à la Coupe d'Europe qui opposera on le sait le 20 septembre à Saint-Etienne et le 4 octobre en Finlande, le champion finnois Kuopion Palloseura à l'A.S. Saint-Etienne, champion de France 1967. Les relations franco-finlandaises avaient déjà repris sérieusement il y a six ans lorsque l'équipe de France dut affronter la sélection finlandaise en Coupe du monde.

Il est d'ailleurs amusant de constater que cette reprise de contact s'effectuera sur un double plan avec deux confrontations rapprochées l'une de l'autre : d'une part ce Saint-Etienne - Kuopio, d'autre part le match qui opposera quelque temps plus tard pour le tournoi olympique les formations représentatives amateurs de chacun des deux pays.

Pour l'instant, parlons du club Kuopion Palloseura qui se dresse sur la route du champion de France en coupe d'Europe des Clubs. Son nom lui-même paraîtra bien compliqué aux Français. Que signifie-t-il ? Tout simplement Football Club de Kuopio, puisque « Pallo » veut dire « ballon » et « Seura » « club ». Kuopio c'est l'une des quatrième ou cinquième ville de la Finlande, située au centre du pays, à 400 km environ d'Helsinki. Ville placée au cœur des forêts, donc entièrement consacrée à l'industrie du bois et surtout du papier, qui est la principale richesse de la région.

Les Stéphanois rendront visite à leurs rivaux au début du mois d'octobre. Ce sera là une période assez défavorable pour un voyage en Finlande, car l'automne finnois commence à ce moment-là et il est en général pluvieux, froid et très humide. D'ailleurs, les compétitions officielles et la saison de football elle-même tirent alors à leur fin, puisque les ballons cessent de rouler sur les stades vers le 15 ou 20 octobre. Saint-Etienne rencontrera donc un rival qui en sera à la fin de la saison et qui risque d'être quelque peu essoufflé. Quelques semaines plus tard, le football ici comme partout ailleurs fera place au « bandy », sorte de hockey sur glace typiquement scandinave. Pour le séjour assez court qu'ils effectueront à Kuopion (car c'est sur leur stade et dans leur ville que les champions finlandais entendent disputer le match retour), Albert Batteux et ses hommes devront songer au problème de nourriture, car en Finlande les repas sont très frugaux, à base de laitage et de fruits, le vin assez rare, et les menus légers. Sans doute, ne pourront-ils goûter au plat national qui est une spécialité de Kuopion : le « Kallakukko », sorte de boule de pain dont l'intérieur est empli d'un mélange de jambon et de petits poissons, cuit au four et qui peut se conserver très longtemps. Plat savoureux mais dont les sportifs ne doivent pas trop abuser...

KUOPIO : Ville de Finlande ; chef-lieu du département de Kuopio, sur le Kallavesi. 23.000 habitants. Industrie du fer et du bois.

UN REPORTAGE DE CHARLES GUILLOU

Le Kuopion Palloseura donc a décroché le titre de champion de Finlande 1967, couronne qu'il avait déjà enlevée en 1956, en 1958 et en 1966. Il s'agit d'ailleurs de l'un des deux meilleurs clubs finlandais des sept dernières années avec le brillant et légendaire club d'Helsinki H.J.K. Fondé en 1923, le KuPS (c'est ainsi que l'on appelle plus brièvement le Kuopion Palloseura) est uniquement un club de football, il compte 500 membres, et ses juniors en particulier sont les meilleurs du pays. L'entraîneur Urho Tuunanen est un homme énergique, intelligent, expérimenté, car il fut un excellent footballeur. Il a accompli depuis quelques années un très sérieux travail en profondeur. Il suffit d'ailleurs de consulter l'âge moyen des titulaires appelés à rencontrer les Stéphanois pour s'en convaincre : cinq des joueurs ont moins de 25 ans et le plus âgé, Boman l'arrière central, a 35 ans. Il a d'ailleurs remporté trois fois le titre de champion. Autre caractéristique de cette équipe : la majorité de ses éléments (huit) est née à Kuopion même.

Comment joue l'équipe championne de Finlande : d'une façon assez classique avec un demi plus défensif que l'autre et un avant centre Kostilainen, le capitaine, qui est surtout un meneur de jeu. Elle compte dans ses rangs un seul international A, mais il s'agit sans doute du meilleur joueur de l'équipe et aussi du meilleur joueur finlandais actuel : Markku Hyvarinen (24 ans) buteur très efficace (16 buts la saison dernière) qui a porté trois fois les couleurs de l'équipe nationale. C'est un garçon très habile, qui tire très fort et qu'il est difficile de tenir en respect. Au cours du dernier match Finlande-Suède il fut blessé, mais il sera certainement rétabli pour les rencontres avec Saint-Etienne. La défense des champions de France fera bien de le surveiller attentivement.

Inutile de dire qu'à Kuopion on attend avec impatience la date du match retour (4 octobre). Ce jour-là le Stade du KuPS qui peut recevoir 12.000 spectateurs, sera plein à craquer d'une foule d'ouvriers pour qui Kuopion Palloseura peut être l'égal des meilleures formations européennes.

FINLANDE FOOTBALL

- **LA SAISON : elle débute en mai et se termine vers le 15 octobre. Le climat finlandais est en effet très sévère et l'hiver très rigoureux. Il neige d'ailleurs souvent encore au début du mois de mai.**
- **LES CLUBS : ils sont 609 affiliés à la Fédération Finlandaise. Le nombre de joueurs enregistré : 26.000.**
- **LES MEILLEURS BUTEURS DU CHAMPIONNAT ont été en 1966 Martti Hyvorinen (Reipas) avec 16 buts, qui est le cousin de l'attaquant de Kuopion Palloseura. En 1967, Tommy Lindhom (TPS), Topi Aalto (Lahden Reipas), et Martti Hyvarinen (Landen Reipas) 15 buts.**
- **QUATRE JOUEURS FINLANDAIS ont fait une très bonne carrière professionnelle, 3 en France : Aulis Rytkonen (Toulouse, de 1952 à 1960), qui habite aujourd'hui Helsinki, est entraîneur-joueur à l'H.J.K. et travaille dans un magazine finlandais, Kalevi Lehtovirta (Toulouse et Red Star de 1953 à 1957), dont on a perdu la trace, Nils Rikberg (Toulouse et Sète de 1953 à 1959), qui est actuellement entraîneur à Turku (Turun Palloseura) et Juhani Peltonen, qui après un séjour de deux ans (1964-1966), à Hambourg, est revenu dans son pays natal.**

LEHTOVIRTA

PELTONEN

RYTKONEN

EUROPELIEN TAIKAA ENNEN JA NYT

"Ei teillä ou niin paljon rahhoo, että minä tänne jäesin".

(Pertti "Tysse" Hänninen ammattilaisvärväreille Ranskassa vuonna 1967)

Vuosi oli 1967 ja päivä 20. syyskuuta. Kaakkoisessa Ranskassa, Loiren departementin pääkaupungissa Saint-Étiennessa elettiin merkillistä iltaa. Tuiki tuntematon joukkue jostakin Euroopan äärilaidalta pohjoisesta oli matkustanut haastamaan Ranskan mestarin. Vuonna 1919 perustettu seutukunnan ylpeys *Association Sportive de Saint-Étienne,* lyhennettynä "A.S.S.E.", oli juuri voittanut kolmannen kerran maansa mestaruuden, ja myös saman vuoden *Coupe de France.*

Edellisen vuoden Suomen mestari KuPS oli saanut kutsun pelata Euroopassa. Kerta oli seuran ensimmäinen, sillä kaudella 1959-1960 se oli kalliisiin matkustuskuluihin vedoten luopunut Mestarijoukkueiden Cupin paikasta. Nyt oli Kuopiossa kaavittu kirstun pohjia ja päätetty lähteä reissuun.

KuPS:n kaikkien aikojen ensimmäinen europeli vuonna 1967 herätti Ranskassa ansaittua huomiota. Jo kuukautta ennen peliä viikkolehti France Football oli lähettänyt Suomeen toimittajan, joka kertoi lukijoilleen vastustajasta ja vaikutteistaan Suomesta. Lehden aukeama Pekka Kantasen arkisto

ST. ÉTIENNE – KuPS 1967

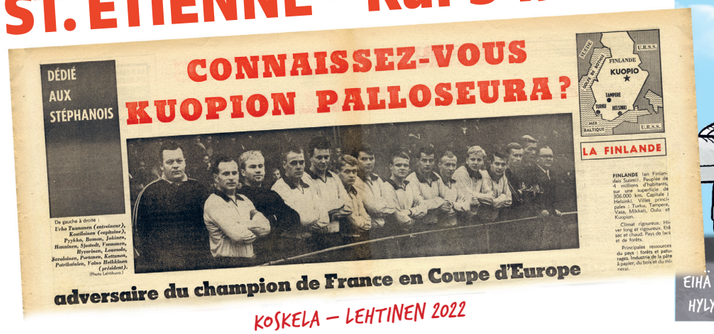

KOSKELA – LEHTINEN 2022

PELI ALKOI.
KUPSIN MAALIVAHTI PERTTI "TYSSE" HÄNNINEN TORJUI KYMMENIÄ LAUKAUKSIA. KATSOMO OLI RAIVOISSAAN OMIENSA SAAMATTOMUUDESTA.

TORJUNTATILANTEESSA "TYSSE" HÄNNINEN TYRMÄTÄÄN. HUOLTAJA SAA LUVAN TULLA KENTÄLLE.

ENSIMMÄINEN MAALI TULI VASTA JUURI ENNEN PUOLIAIKAA. TOISEN JAKSON ALKAESSA KENTÄLLE KIRMASI VIHELLYSKONSERTIN SAATTELEMANA LAUMA KANOJA. TARKOITUS OLI KAI HOUKUTELLA GALLIAN KUKKO KIEKUMAAN.

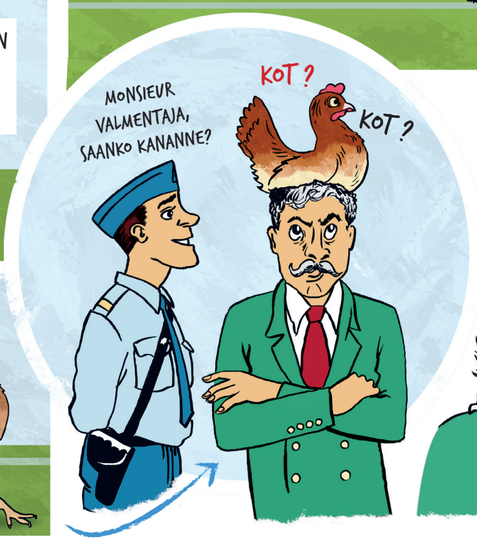

"HISTORIALLINEN PELI, TÄLLAISTA EI TULE TOISTA", TUUMASI KUPSIN GUNNAR BOMAN PELIN PÄÄTYTTYÄ.

ASSOCIATION SPORTIVE DE SAINT-ÉTIENNE VOITTI PELIN VAIN 2–0. ILLALLA PIDETTIIN JUHLAT JOISSA OTTELUN SANKARIA, MAALIVAHTI HÄNNISTÄ PYYDETTIIN JÄÄMÄÄN RANSKAAN PELAAMAAN.

ENNEN KOTIIN LÄHTÖÄ PAIKALLISET HALUSIVAT LAHJOITTAA "MONSIEUR HANNISELLE" VIINIRYPÄLEITÄ, PATONKEJA JA VARSINKIN VIINIÄ.

Aikansa suosittu tietokilpailukysymys kuului: Ovatko Eero Rissanen ja Olli Rissanen veljeksiä? Oikea vastaus: Eivät ole veljeksiä, eivät sukuakaan. Kuva Mauno Hämäläinen

Rissanen pelasi mestaruussarjaa Kuopion Elon, Kuopion Palloseuran ja Kuopion Pallotovereiden riveissä. Vuonna 1969 hän teki Elon paidassa kahdessa ensimmäisessä mestaruussarjan pelissä hattutemput. Ainakin Suomessa ennätys on voimassa – voi olla, että maailmallakin. ”Sitä ei ole minun tietääkseni rikkonut kukaan”, Rissanen sanoo. ”Kärkimies kun olin, tehtävä oli tehdä maaleja. Jotkut tekee maaleja, toiset ei, mutta yleensä ne on aina samoja, jotka niitä tekee”, Rissanen filosofoi.

Atik Ismailin kirjassa *Maestrot* hän pohti maalinteon mystiikkaa: ”Sitä minä olen aina miettinyt, en osaa muuta sanoa kuin se vanha sanonta, pelisilmä, osata arvioida pallon lentorataa, että tähän se tulee, olisiko se sitä avaruudellista hahmotuskykyä, jatkuvaa pallonseurantaa, lähellä olevien omien sekä vastustajien liikkeiden seurantaa.”

Atik Ismail oli vaikuttunut Rissasen taidoista ja etenkin potkuista. ”Olen vain kerran elämässäni nähnyt pallon jäävän lepäämään rautojen ja verkon väliin. Sen maalin Olli juuri teki vuonna 1969 ottelussa HJK-Kuopion Elo Helsingin Olympiastadionilla. Hänen maalivainunsa oli ehtymätön.”

Rissanen vaihtoi Kuopion Palloseuraan kaudeksi 1970. Loikka Työväen Urheiluliiton seurasta toiselle puolen aitaa oli värikäs. Aikalaistarinan mukaan puolet KuPS:n hallituksesta ilmoitti, että ” tänne ei kommunisteja tarvita”. Siitähän ei ollut kysymys, vain pikkukaupungin pikkusieluisuudesta. Siirto toteutui. ”Ei minulla ole ollut minkään puolueen jäsenkirjaa, mutta kun siellä puutteenperällä Itkonniemellä asuttiin ja Elon kenttä oli ihan vieressä, niin miten minä sieltä olisin kakarana KuPS:n harjoituksiin lähtenyt.”

Rissanen oli uuden seuransa keskimmäisen kultakauden ehdoton ykköstähti. Hän pelasi joukkueessa, joka syksyllä 1976 voitti mestaruuden. Seura varmisti mestaruuden viimeistä edellisessä ottelussa HJK:ta vastaan Väinölänniemellä. Mestaruusmitalit jaettiin Kokkolassa kauden viimeisen pelin jälkeen.

Tekikö Olli Rissanen syksyllä 1972 MM-karsinnoissa Olympiastadionilla maalin Romaniaa vastaan kädellään? Romanialaiset yrittivät niin väittää. Seura-lehti vakuutti tällä valokuvalla, että maali oli oikein tehty. Peli päättyi 1-1, Romanian maalivahti Răducanu Necula ei mahtanut tasoitukselle mitään. Kuva Jorma Komulainen

Banzai-huuto on vuosien mittaan tullut tutuksi kaikilla liigapaikkakunnilla. Maarianhaminassa syksyllä 2010 juhlittiin hopeaa. Kuva Olli Herranen

Ollipekka Ojala on omistautunut ja intohimoinen valmentaja, jonka tyyli on sopivan vaativa. Jokapäiväinen tekeminen on ammattimaista ja päämäärätietoista. Kentän laidalla Ojala elää niin tunteella, että saa toisinaan tuomareilta varoituksia. Savon Sanomat

KuPS latoi vuoden 2021 kahdessakymmenessä kahdessa liigapelissä 66 maalia. Viimeisen ottelun hahmo ei kuitenkaan ollut 25 maalin Gentjana Rochi, 12 liigamaalia tehnyt Aino Kröger tai 1–0-voittomaalin tehnyt Lavdije Begolli. Loistavan kauden pelannut maalivahti Emma Immonen, 20, nousi ratkaisijaksi, kun joukkue häntä eniten tarvitsi.

Avausjaksolla hän torjui Ria Karjalaisen ja maajoukkuehyökkääjä Linda Sällströmin yritykset. Toisella jaksolla Immosen näppeihin jäivät Linda Sällströmin ja Essi Sainion pukkaukset. ”Normaalisti tämän kauden peleissä meille on tullut yksi tai kaksi laukausta maalia kohden, eikä maalivahti ole päässyt loistamaan. Nyt oli Emman vuoro loistaa ja hän otti monta *gamesaveria* [sananmukaisesti ottelun pelastaja]”, Ojala kehui nuorta maalivahtia.

KuPS:n joukkue oli vuonna 2021 paras liigaseura, mutta maajoukkueeseen yhdelläkään sen pelaajalla, vaikkapa Aino Krögerillä, ei ollut asiaa. Päävalmentaja Anna Signeul valitsi joukkueensa enimmäkseen niistä, jotka olivat pelanneet Ruotsin Damallsvenskanissa. ”Tätä Kuopiossa hieman ihmettelimme, mutta päätimme keskittyä meille suotuihin europeleihin. Niissähän sitten riittikin haasteita, sillä joukkueiden taso on maailmalla totisesti toinen kuin Kansallisessa liigassa.”

Naisten pelaamasta jalkapallosta puhutaan usein etuliitteellä ”nais-”, kun miesten pelaama jalkapallo on vain jalkapalloa eikä esimerkiksi ”miesjalkapalloa”. Näin naisten pelaaminen eriytyy lajin erilliseksi osaksi, vaikka säännöt ovat molemmille sukupuolille samat. Palloliiton yhdenvertaisuussuunnitelmassa vuodelta 2016 painotettiin, että ainakin viestinnässä pyritään yhdenmukaiseen tyyliin.

Naisten ja tyttöjen pelaama jalkapallo on nopeimmin kasvava urheilulaji koko maailmassa. Kuopiossa lajia on harrastettu viisikymmentä vuotta. Suurimmat erot miesten ja poikien pelaamaan jalkapalloon nähdään katsomoissa. Naisten ja tyttöjen peleissä on perheitä, parhaimmillaan kolme sukupolvea, sekä miehiä että naisia, poikia ja tyttöjä.

Vaikka Kuopiolla on ollut vahva asema naisten pelaamassa jalkapallossa, KuPS:n taival tässä lajissa on ollut lyhyempi. Pallokissojen kanssa fuusioitunut joukkue pääsi Kansalliseen liigaan takaportista täydennysmenettelyllä vuonna 2018. Sen jälkeen se on noussut raketin lailla kohti mestaruuksia. Ensimmäisellä kaudella KuPS oli viides, toisella kolmas ja vuonna 2021 ykkönen, kun se toi maakuntaan kautta aikojen ensimmäisen naisten Suomen mestaruuden.

Kauden saavutus sinänsä oli jo huima, 19 voittoa, kaksi tasapeliä ja vain yksi tappio. ”Tilastoista huolimatta kärkikamppailu oli melko tiukka. TiPS oli koko kauden kannoilla, ja vasta viimeisissä peleissä tajusimme, että nyt ollaan aika lähellä. Kaikkihan sitä sarjataulukkoa katsovat vähän eri tavalla, mutta itse ainakin menin peli kerrallaan. Huikean onnellinen ja kiitollinen olo, että sain olla voittamassa”, Neea Berg sanoo.

Naisten joukkueen manageri Vesa Kauppila on ollut kokonaisuuden rakentamisessa ja pelaajarekrytoinneissa tärkeässä roolissa. Ari Lahti on pitänyt huolen siitä, että toiminta on alusta pitäen ollut miesten kanssa yhdenvertaista. Seuran taustoille tuo vahvaa osaamista myös hallituksen puheenjohtaja Markku Raatikainen, joka tuntee lajin, seuratyön ja yrityselämän.

Koronarajoitusten aikaan pelaajat käyttivät kentän ulkopuolella maskia. Puolustaja Nanne Ruuskanen oli tunnistettavissa myös sen takaa. Hän pelasi ensimmäiset ottelunsa Kansallisessa liigassa kaudella 2018 Pallokissojen joukkueessa ja on sen jälkeen edustanut Kuopion Palloseuraa. Nanne on pelannut myös naisten U23-maajoukkueessa. Kuva Mauno Hämäläinen